

Detta är en utskrift från

Kontakt: redaktion@helahalsingland.se

Detta är den utskriftvänliga versionen av artikeln. Välj *Skriv ut* i din webbläsare för att inleda utskrift. (Detta meddelande skrivs ej ut)

Utskriftversion av: <http://helahalsingland.se/motor/1.1389773-ljudspecial-test-av-bilstereo>

Publicerad 28 september 2009

LJUDSPECIAL! Test av bilstereo

null/Bulls Press Hur bra låter egentligen en modern bilstereo? Vi Bilägare har testat musikanläggningarna i årets fem långtestbilar. Tre erfarna ljudproffs har lyssnat, analyserat och betygsatt apparaterna. Resultatet överraskar på flera sätt, men framför allt visar det att dyrast inte alltid är bäst.

•

Förr valde man själv. Då var bilstereon ett tillbehör som köptes separat. På sin höjd kunde bilarna vara radioförberedda, som det då hette. Det innebar i en del fall att enbart kabeldragningen var gjord, i andra att både högtalare och kablar fanns på plats. Men själva stereoapparaten ingick aldrig i priset.

Så är det inte längre. Numera sitter helintegrerade musikanläggningar som standard i så gott som alla nya bilmodeller, billiga som dyra.

Det har förstås en rad fördelar. Anläggningarna blir billigare genom att bilfabrikanterna köper upp stora volymer och kan hålla priserna nere. Ett annat plusvärde är att komponenterna kan specialskräddas för just den bilmodell de ska sitta i. Dessutom minskar stöldrisk, eftersom ljudpaketen är helt inbyggda i instrumentpanelen.

Samtidigt innebär systemet med färdigmonterade musikanläggningar att kunden inte längre har så mycket att säga till om. Han/hon får helt enkelt acceptera de ljudpaket som tillverkarna har att erbjuda.

Men vad är det egentligen för anläggningar som sitter i bilarna? Och hur bra är de?

Vi har undersökt den saken med utgångspunkt från årets långteststall. Alla fem bilarna är utrustade med respektive märkes standardanläggning, alltså den som oftast följer med på köpet. Det gäller dock

inte för Ford Fiesta Trend. Där kostar ljudpaketet extra, närmare bestämt 4 300 kr kronor.

Som extra krydda – och referens – tog vi även med en Audi Q7 i testet. Den var utrustad med märkets mest avancerade ljudpaket, som kommer från Bang & Olufsen och kostar hela 65 000 kronor extra. Är det värt alla pengar, eller..?

För att utvärdera anläggningarna anlidade vi tre extremt skarpörade ljudproffs, med delvis olika bakgrund. Två av testlyssnarna är aktiva i Svenska Bilstereoförbundet och ägnar stora delar av sin fritid åt att döma billjudstävlingar runt om i landet.

Niklas Berg, med Gävle som hemort, är en av de mest anlidade och respekterade domarna i branschen och stockholmare Erik Robsarve har både lång domarerfarenhet och gedigna tekniska kunskaper i ämnet.

Vår tredje ljudbedömare är sedan tidigare välkänd i Vi Bilägares spalter. Det handlar om musikern, studioteknikern och krönikören Johan Norberg. Han jobbar dagligen med ljud, både sådana han producerar själv med sin gitarr och sådana han mixar åt andra och sig själv i inspelningsstudion.

De tre testlyssnarna har fått använda sina egna metoder för att klassa bilarna och redan nu kan vi avslöja att Johan Norbergs och tävlingsdomarnas omdömen om bilarna går isär ordentligt på en hel del punkter.

Oenigheten gäller bland annat VW Golf och Volvo XC60, som Johan Norberg placerar mycket högt på sin lista. Ljuddomarna, däremot, bedömer bilarna som näst sämst respektive allra sämst i testet. Även i fallet Ford Fiesta är åsikterna delade. Den är tvåa på ljuddomarnas rankinglista och näst sist på Johan Norbergs.

Mest överens är testtrion om ljudanläggningen i Honda Jazz. Den får klart godkänt av Johan Norberg och bedöms som bäst i test av de båda ljuddomarna. Av dem får Hondan till och med högre poäng än Audi Q7 med sin 65 000-kronorsanläggning.

Slutsats: Ljudanläggningen i Jazz har uppenbarligen kvaliteter utöver det vanliga.

Men hur kan omdömena om Golf, Volvo och Fiesta spreta så grovt?

Sannolikt beror det till viss del på personliga preferenser, trots allt handlar det om att subjektivt lyssna sig fram till vad som låter bäst.

En annan, mer betydelsefull, faktor är att ljuddomarna lyssnade på bilarna med tonkontrollerna – bas/diskant/mellanregister – i nollat läge för att kunna bedöma grundljudet i anläggningarna. Johan Norberg justerade däremot kontrollerna efter egen smak.

En tredje förklaring är att Johan Norberg, till skillnad från ljuddomarna, lyssnat på bilarna såväl när de stått stilla som när de rullat i landsvägsfart. Ute i trafiken sätts ljudanläggningarna på delvis andra prov än i ett tyst garage, där varken motor- eller däckljud tränger in i kupén.

Till saken hör också att alla tre ljudtestare även fick i uppdrag att bedöma hur användarvänliga de olika anläggningarna är. Sitter knapparna där de ska? Är det lätt att förstå hur de olika inställningarna ska göras? Är alla funktioner logiska?

Om de sakerna kan man förstås också ha olika uppfattningar.

Så här berättar Johan Norberg om sin testmetod:

– Jag valde två skivor att använda i testet. Den ena var ”Into The Purple Valley” med Ry Cooder. Det är en rock-/bluesplatta med både elektriska och akustiska instrument som ger prov på många olika klanger och register.

– Den andra heter ”Norrländ III Skaren” och där spelar jag själv gitarr tillsammans med kontrabas och saxofon. Jag har dessutom både spelat in och mixat plattan, vilket innebär att jag vet exakt hur

den är tänkt att låta. Kontrabasen kräver mycket av en bilstereo som ofta tenderar att "rumla" i basen.

Bedömningar i stillastående bilar

Ljuddomarna, som i vårt test jobbade i team, gjorde alla bedömningar i stillastående bilar. Så går det även till i tävlingssammanhang.

– Det är förstås en liten brist när det handlar om bilstereo. Men det går inte att göra en rättvis bedömning om bilarna är på rull. I så fall skulle alla tävlingar behöva avgöras på exakt samma vägar och under identiska yttre förhållanden och det är förstås en omöjlighet, säger Niklas Berg.

Det ideala billjudet ska, enligt de båda domarna, komma framifrån och vara så rent och äkta som möjligt. Som lyssnare ska man uppleva det som om man sitter som åhörare på någon av de första raderna i en konsertsal vid inspelningstillfället.

Den specialkomponerade skiva som användes i Vi Bilägares test är framtagen av EMMA (European Mobile Multimedia Association) för att vara så utslagsgivande som möjligt. Den används även vid de flesta billjudstävlingar i Europa.

– En finess med skivan är att vi vet exakt var alla musiker och sångare befann sig på scenen när den spelades in. I en bra ljudanläggning ska man kunna höra det när plattan spelas upp, berättar Erik Robsarve.

För att klassa bilarna använde ljuddomarna ett mycket omfattande testprotokoll, som även det utarbetats av EMMA och används i de flesta tävlingssammanhang.

– Protokollet är utformat för att bedömningarna ska bli så objektiva och rättvisa som möjligt. Tanken är att domarens personliga preferenser inte ska få påverka resultatet, säger Erik Robsarve.

Maximalt kan en bil få 275 EMMA-poäng och tävlingsbilarna brukar ligga mellan 200 och 240 poäng.

Bästa bilen i vårt test, Honda Jazz, kom upp i 157 poäng medan Audis exklusiva B&O-anläggning blev tvåa med 154 poäng (se specialartikel på sidan 32). Båda har med andra en bra bit kvar till elitklass...

Exakt hur de sex bilarna bedömdes, både av Johan Norberg och ljuddomarna, redovisar vi utförligt med kommentarer och betygsättning i de separata artiklarna som kommer dag för dag med början i morgon.

Mikael Schulz/Vi Bilägare/Bulls Press
